

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7294/2022
29.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Бојовић, адвокат из ..., против туженог „А1 Србија“ Д.О.О. Београд, чији је пуномоћник Иван Јанковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3160/21 од 14.12.2021. године, у седници одржаној 29.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3160/21 од 14.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3160/21 од 14.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 618/2019 од 01.09.2021. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде штете због једнострано раскинутог уговора 17.02.2015. године (обустављеног саобраћаја са претплатничког броја 061/...-... у целости позивање, пријем позива и позива у хитним случајевима) исплати износ и то: на име претрпљених душевних болова, стреса, претрпљеног страна, 350.000,00 динара и на име повреде угледа и части 100.000,00 динара што укупно износи 450.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Ставом II изреке, одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судске таксе на тужбу у износу од 18.800,00 динара у предмету Основног суда у Ивањици П 5953/15, као неоснован. Ставом III изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 204.300,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 3160/21 од 14.12.2021. године, ставом 1.изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Ивањици П 618/2019 од 01.09.2021. године. Ставом 2.изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и питања у интересу равноправности грађана те ради усаглашавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани горе наведеном одредбом Закона јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу на име претрпљених душевних болова, страха, и на име повреде угледа и части због искључења телефонског саобраћаја тужиоцу од стране туженог. Одлука нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева тужиоца, применом одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, не одступа од судске праксе о адекватној узрочности, а ревидент није приложио другачије одлуке суда донете у предметима са истим или сличним чињеничним стањем, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија најје дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 25.09.2015. године а вредност предмета спора је 450.000,00 динара.

Пошто је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе следи да је ревизија недозвољена.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић